

July 15, 2026

The Honorable Donald J. Trump

President of the United States

CC:

The Honorable J.D. Vance, Vice President of the United States

The Honorable Marco Rubio, Secretary of State

Members of the Senate Committee on Foreign Relations

Members of the House Committee on Foreign Affairs

Dear Mr. President,

The old school of colonialism never sought to end conflicts when those conflicts could instead be managed, prolonged, and exploited. President Dwight D. Eisenhower understood the danger of this system when he warned the American people about the growing influence of the military-industrial complex. President Ronald Reagan later demonstrated that seemingly permanent confrontations could be overcome through strength, clarity of purpose, and a willingness to challenge the assumptions of the foreign-policy establishment.

Yet the forces that benefit from permanent confrontation have never disappeared. Over the decades, entrenched special interests, the legacy of Kissinger-era geopolitics, elements of the British foreign-policy establishment, hard-line Israeli interests, and the military-industrial complex have repeatedly promoted the belief that instability in the Middle East must be managed rather than fundamentally resolved.

Iran has paid an enormous price for this philosophy.

During the 1970s, Iran under the Shah and Iraq under Saddam Hussein were heavily armed and turned into regional military powers. Later came revolution, the Islamic Republic, the Iran-Iraq War, terrorism, sanctions, proxy wars, and decades of confrontation. Whatever one's interpretation of this history, the result is undeniable: nearly half a century of permanent crisis has benefited those who thrive on permanent conflict while devastating the people of the region.

The Islamic Republic institutionalized this confrontation in its own Constitution.

Mr. President, when you open the Constitution of the United States, you immediately read the magnificent words:

"We the People..."

Those few words tell us the foundation of the American system: government derives its legitimacy from the people and exists to secure liberty and the blessings of freedom.

When you open the Constitution of the Islamic Republic of Iran, however, you encounter a lengthy ideological introduction and constitutional provisions establishing a revolutionary mission that extends far beyond Iran's borders. For years, I have asked American policymakers to read this Constitution and judge it for themselves.

This is not a new argument for me. I have written books, articles, and numerous letters making the same case:

CHANGE THE BATTLEFIELD FROM THE PERSIAN GULF TO THE CONSTITUTION.

President Eisenhower warned America about the military-industrial complex. President Reagan challenged the assumption that the Soviet confrontation had to continue forever. I believe President Trump now has an opportunity to challenge another assumption that has dominated Washington for decades: that permanent confrontation with Iran is inevitable.

Mr. President, you have already demonstrated to the world the extraordinary power and technological superiority of the United States military. No serious adversary can doubt America's military capabilities. But the greatest demonstration of American strength would now be to prove that military power can create the conditions for a political solution rather than another generation of war.

My letter of June 11, 2025, is in the White House archives and is also included in my recently published book, ****Mr. Ayatollah, Tear Down This Constitution****. In that letter, I warned:

"If Israel attacks Iran, it could have the same effect as Saddam Hussein's attack on Iran: strengthening and consolidating the regime."

In subsequent letters, I repeatedly warned that the most radical elements of the Islamic Republic could actually benefit politically from an American attack. Nearly 200 pages of my 250-page book document letters built around essentially the same argument:

CHANGE THE BATTLEFIELD FROM THE PERSIAN GULF TO THE CONSTITUTION.

I watch CNN, Fox News, VOA, and BBC, and I am deeply disappointed by how little attention is given to the political movements that have emerged from inside Iran itself. Too often, American policymakers and commentators rely on expatriate opposition figures who have spent decades outside the country, possess little demonstrated political organization inside Iran, and cannot credibly claim to speak for the Iranian people.

Washington should not mistake wealth, celebrity, inherited titles, television exposure, or access to political circles for genuine representation of the Iranian people.

Do not listen only to those who shout "Death to America." They are repeating an ideology institutionalized by the Islamic Republic.

Listen also to the Iranians who have demanded fundamental constitutional change since the summer of 1979.

Listen to those whose resistance was answered with executions.

Listen to the fourteen activists who publicly demanded fundamental political change in 2019.

Listen to the hundreds of activists, intellectuals, university professors, lawyers, and civil-society figures who have called for structural change.

Listen to courageous women such as Nasrin Sotoudeh and Narges Mohammadi.

And listen to the hundreds who, even during the conflict of 2026, continued demanding the formation of a Constituent Assembly — Majles-e Mo'assesan — and a new constitution based upon the will of the Iranian people.

Mr. President, here is the alternative that Washington has repeatedly overlooked.

The United States does not need to choose forever between war with Iran and accepting the Islamic Republic as it is.

America can demand that the institutionalized hostility toward the United States and its allies be removed from Iran's governing system, while supporting the Iranian people's own demand for a freely elected Constituent Assembly.

The Iranian people themselves must decide their future system of government.

If a genuine Constituent Assembly is formed and the people of Iran freely write and ratify a new constitution, the ideological foundation of permanent confrontation can be removed by the Iranian people themselves.

Then America would not need to occupy Iran.

America would not need to choose Iran's leaders.

America would not need to install another government.

And America would not need another endless war.

The battlefield would finally move from missiles, warships, and the Persian Gulf to the place where this conflict was institutionalized nearly half a century ago:

THE CONSTITUTION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN.

Mr. President, military victories may change the balance of power for a few years. Constitutional change, when demanded and achieved by the people themselves, can change the course of history.

Following the warning of President Eisenhower and the courage of President Reagan, you now have an opportunity to challenge the forces of permanent conflict and pursue something far greater than another military confrontation:

END THE BATTLEFIELD BY CHANGING THE BATTLEFIELD.

Respectfully,

Sohrab ChamanAra

Author, *Mr. Ayatollah, Tear Down This Constitution*

ترجمه فارسی

پانزده جولای 2026

عالیجناب دونالد جی. ترامپ

رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا

رونوشت:

عالیجناب جی. دی. ونس، معاون رئیس‌جمهور ایالات متحده

عالیجناب مارکو روبریو، وزیر امور خارجه

اعضای کمیته روابط خارجی سنای ایالات متحده

اعضای کمیته امور خارجی مجلس نمایندگان ایالات متحده

جناب آقای رئیس‌جمهور،

مکتب قدیمی استعمار هرگز در پی پایان دادن به جنگ‌ها و درگیری‌ها نبود، هنگامی که می‌توانست آنها را مدیریت کند، طولانی‌سازد و از آنها بهره‌برداری کند. پرزیدنت دوايت آیزنهاور خطر این نظام را به‌خوبی درک کرده بود و به مردم آمریکا درباره نفوذ روزافزون «مجتمع نظامی - صنعتی» هشدار داد. سال‌ها بعد، پرزیدنت رونالد ریگان نشان داد که حتی رویارویی‌هایی که دائمی به نظر می‌رسند، می‌توانند با قدرت، روشن‌بینی و شجاعت در به چالش کشیدن فرضیات دستگاه سیاست خارجی پایان یابند.

اما نیروهایی که از تداوم رویارویی سود می‌برند هرگز ناپدید نشده‌اند. طی دهه‌های گذشته، منافع ویژه ریشه‌دار، میراث ژئوپلیتیک دوران کیسینجر، بخش‌هایی از دستگاه سیاست خارجی بریتانیا، جریان‌های تندرو اسرائیلی و مجتمع نظامی - صنعتی، بارها این تفکر را ترویج کرده‌اند که بی‌ثباتی در خاورمیانه باید مدیریت شود، نه اینکه ریشه‌های آن برای همیشه از میان برداشته شود.

ایران بهای بسیار سنگینی برای این تفکر پرداخته است.

در دهه ۱۹۷۰، ایران تحت حکومت شاه و عراق تحت حکومت صدام حسین به شدت مسلح شدند و به قدرت‌های نظامی منطقه‌ای تبدیل گردیدند. سپس انقلاب، جمهوری اسلامی، جنگ ایران و عراق، تروریسم، تحریم‌ها، جنگ‌های نیابتی و دهه‌ها رویارویی فرا رسید. هر تفسیری که از این تاریخ داشته باشیم، یک نتیجه انکارناپذیر است: نزدیک به نیم قرن بحران دائمی به سود کسانی بوده است که از درگیری دائمی بهره می‌برند، در حالی که مردم منطقه بهای آن را پرداخته‌اند.

جمهوری اسلامی این رویارویی را در قانون اساسی خود نهادینه کرده است.

آقای رئیس‌جمهور، هنگامی که قانون اساسی ایالات متحده را باز می‌کنید، بلافاصله با این کلمات باشکوه روبه‌رو می‌شوید:
«...ما مردم»

همین چند کلمه اساس نظام آمریکایی را بیان می‌کند: مشروعیت حکومت از مردم سرچشمه می‌گیرد و حکومت برای تأمین آزادی و برکات آن وجود دارد.

اما هنگامی که قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران را باز می‌کنید، با مقدمه‌ای طولانی و ایدئولوژیک و اصولی روبه‌رو می‌شوید که برای حکومت مأموریتی انقلابی فراتر از مرزهای ایران تعریف می‌کنند. سال‌هاست که از سیاست‌گذاران آمریکایی خواسته‌ام این قانون اساسی را بخوانند و خودشان قضاوت کنند.

این سخن تازه‌ای از سوی من نیست. من در کتاب‌ها، مقالات و نامه‌های متعدد خود یک پیام را بارها تکرار کرده‌ام:

میدان نبرد را از خلیج فارس به قانون اساسی منتقل کنید.

پرزیدنت آیزنهاور درباره مجتمع نظامی - صنعتی به آمریکا هشدار داد. پرزیدنت ریگان این تصور را که رویارویی با اتحاد جماهیر شوروی باید برای همیشه ادامه پیدا کند، به چالش کشید. من معتقدم پرزیدنت ترامپ اکنون فرصت دارد تصور دیگری را که دهه‌ها بر واشنگتن حاکم بوده است به چالش بکشد: اینکه رویارویی دائمی با ایران اجتناب‌ناپذیر است.

آقای رئیس‌جمهور، شما قدرت فوق‌العاده و برتری فناوری ارتش ایالات متحده را به جهان نشان داده‌اید. هیچ دشمن جدی نمی‌تواند در توانایی نظامی آمریکا تردید کند. اما بزرگترین نمایش قدرت آمریکا اکنون آن خواهد بود که ثابت کند قدرت نظامی می‌تواند شرایط یک راه حل سیاسی را فراهم سازد، نه اینکه زمینه ساز نسل دیگری از جنگ شود.

نامه ۱۱ ژوئن ۲۰۲۵ من در آرشیو کاخ سفید موجود است و همچنین در کتابی که اخیراً منتشر کرده‌ام، *آقای آیت‌الله، این قانون اساسی را فرو بریز*، ثبت شده است. در آن نامه هشدار دادم

اگر اسرائیل به ایران حمله کند، ممکن است همان نتیجه‌ای را داشته باشد که حمله صدام حسین به ایران داشت: تقویت و تثبیت رژیم.

در نامه‌های بعدی نیز بارها هشدار دادم که تندروترین عناصر جمهوری اسلامی حتی ممکن است از حمله آمریکا از نظر سیاسی سود ببرند. نزدیک به ۲۰۰ صفحه از کتاب ۲۵۰ صفحه‌ای من شامل نامه‌هایی است که تقریباً همگی حول یک پیام نوشته شده‌اند:

میدان نبرد را از خلیج فارس به قانون اساسی منتقل کنید.

من سی‌ان‌ان، فاکس نیوز، صدای آمریکا و بی‌بی‌سی را دنبال می‌کنم و عمیقاً متأسفم که تا چه اندازه به جنبش‌های سیاسی برخاسته از داخل ایران بی‌توجهی می‌شود. سیاست‌گذاران و مفسران آمریکایی بیش از اندازه به چهره‌های اپوزیسیون خارج از کشور تکیه می‌کنند؛ افرادی که دهه‌هاست خارج از ایران زندگی کرده‌اند، سازمان سیاسی قابل اثباتی در داخل کشور ندارند و نمی‌توانند به طور معتبر ادعا کنند که سخنگوی مردم ایران هستند.

واشنگتن نباید ثروت، شهرت، عناوین موروئی، حضور در شبکه‌های تلویزیونی یا دسترسی به محافل سیاسی را با نمایندگی واقعی مردم ایران اشتباه بگیرد.

فقط به کسانی که فریاد «مرگ بر آمریکا» سر می‌دهند گوش نکنید. آنان ایدئولوژی نهادینه‌شده جمهوری اسلامی را تکرار می‌کنند.

به ایرانیانی نیز گوش دهید که از تابستان ۱۳۵۸ خواهان تغییر بنیادین قانون اساسی بوده‌اند.

به کسانی گوش دهید که مقاومتشان با اعدام پاسخ داده شد.

به چهارده فعال سیاسی که در سال ۱۳۹۸ علناً خواستار تغییرات بنیادین سیاسی شدند گوش دهید.

به صدها فعال، روشنفکر، استاد دانشگاه، وکیل و چهره جامعه مدنی که خواهان تغییر ساختاری شده‌اند گوش دهید.

به زنان شجاعی همچون نسرين ستوده و نرگس محمدی گوش دهید.

و به صدها نفری گوش دهید که حتی در جریان درگیری‌های سال ۲۰۲۶ نیز خواستار تشکیل «مجلس مؤسسان» و تدوین قانون اساسی جدید بر اساس اراده مردم ایران شدند.

آقای رئیس‌جمهور، این همان راه‌حلی است که واشنگتن بارها از دیدن آن غفلت کرده است.

ایالات متحده مجبور نیست برای همیشه میان جنگ با ایران و پذیرفتن جمهوری اسلامی به شکل کنونی یکی را انتخاب کند.

آمریکا می‌تواند خواستار حذف خصومت نهادینه‌شده علیه ایالات متحده و متحدانش از نظام حکومتی ایران شود و در عین حال از مطالبه خود مردم ایران برای تشکیل یک مجلس مؤسسان آزاد و منتخب حمایت کند.

این مردم ایران هستند که باید نظام آینده کشورشان را تعیین کنند.

اگر یک مجلس مؤسسان واقعی تشکیل شود و مردم ایران آزادانه قانون اساسی جدید خود را تدوین و تصویب کنند، بنیان ایدئولوژیک رویارویی دائمی می‌تواند به دست خود مردم ایران برچیده شود.

در آن صورت آمریکا نیازی به اشغال ایران نخواهد داشت.

نیازی به انتخاب رهبران ایران نخواهد داشت.

نیازی به نصب یک حکومت دیگر نخواهد داشت.

و نیازی به جنگ بی‌پایان دیگری نخواهد بود.

میدان نبرد سرانجام از موشک‌ها، ناوهای جنگی و خلیج فارس به همان جایی منتقل خواهد شد که این درگیری نزدیک به نیم قرن پیش در آن نهادینه شد:

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.

آقای رئیس‌جمهور، پیروزی‌های نظامی ممکن است موازنه قدرت را برای چند سال تغییر دهند؛ اما تغییر قانون اساسی، هنگامی که مردم خود آن را مطالبه و محقق کنند، می‌تواند مسیر تاریخ را تغییر دهد.

با پیروی از هشدار پرزیدنت آیزنهاور و شجاعت پرزیدنت ریگان، شما اکنون این فرصت را دارید که نیروهای حامی درگیری دائمی را به چالش بکشید و هدفی بسیار بزرگتر از یک رویارویی نظامی دیگر را دنبال کنید:

با تغییر میدان نبرد، به نبرد پایان دهید.

با احترام،

سهراب چمن‌آرا

نویسنده کتاب: آقای آیت‌الله، این قانون اساسی را فرو بریز